

אלו נאמרין

פרק שביעי סוטה

מ

עין משפט
נר מצוה

בהכרת השם • כשהכרתי מזכירין את השם • פסוקא לקבל פסוקא •
שהכרתי אומרים פסוק ראשון והם אומרים אחד מאלו ובשני היו
אומרים את השני ובשלישי את השלישי וכן במסוף וכן במנחה שהרי
קולן שלשה שלשה הם • איש אלף מופע • שלא נקטו לומר אלף לכבוד
שם המיוחד הגזר במקדש • ואלו

סדר א מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס סלס
1 סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
א"ח ס"ח קמ"ב ס"ג כ"ו

סדר ב מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ד סמ"ע
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
ק"ב ע"ג ח' ו"ג
ל"ג ס"ח כ"ד כ"ד
מ"י ו"ג ס"ח כ"ד כ"ד

סדר ג מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"ו
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר ד מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

סדר ה מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"ז
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר ו מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

סדר ז מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"ח
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר ח מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

סדר ט מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"ט
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר י מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

סדר י"א מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"י
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר י"ב מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

סדר י"ג מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"יא
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר י"ד מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

סדר י"ה מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"יב
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר י"ו מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

סדר י"ז מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"יג
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר י"ח מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

סדר י"ט מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"יד
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר כ"א מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

סדר כ"ב מ"י ס"ד מה"י
שאלת כפיס ס"טו
סמ"ע פ"ג כ' ע"ג
מ"י קמ"ב ס"ג כ"ו
סדר כ"ג מ"י ס"ד מה"י
ש"ס כ"ג כ"ג

בנעילה דיומא דכפורי מאי אמר • לא ידענא דאמאי לא אמר
בנעילה דקטנית כי היכא דאמר בזמנא דהתעניתא
דהא משמע בגמרא כפי' בשלשה פרקים (תענית כו) דבזמנא דהוה
נמי נעילה חלל מוסף לא הוה כהו: **כ"ב** האומרם בגבולין איש
אלף טעוה • פירש ר"י אפי"ג דאמרי'
בפרק הוראה (ברכות נ"ה) האי מאן
דמזי חלמא וכו' דהתם מוסף סגנה
הדירו שמה חלום מוסין הוא שריד
רשויה דהא אפינו בשבת התינו
להתענות תענית חלוט פירש ר"ח הכי
טוליה רבי חייה בר אבה ודרי חיננא
בר פפא ודרי אבהו הילכתא ינוט:
ע"ג שאלתו מודים לך • בערוך
בערך הוראה פירש רב משה
ראש ישיבה בן מרנא יעקב דהא
מדו לצור על שליה לצור אינון
סומכין ומאי על שלתו מודים לך על
ההוראה דקאמר שליה לצור וקא
עט אינון אמין בירושלמי פ"ק דברכות
איחא נמי רבי אבה ב"ר זבדא בשם
רב מודים אמת לך שלת חיביין
לאווח בן ששן תרננה שפטי כי
אומרם לך וגו' בא"י האל ההודות
ר' שמאל ב"ר חנינא בשם רבי אחא
הודיה ושכן לשמן הגדול לך גבורה
לך תפלתיה יי לון מלפניך ה' אלהיך
ואלהי אבותינו שתשמענו בתפלתנו
וחוקשנו מכפיפתנו כי אתה הוא
סוקר טפלים וחוקק כפופים מאל
רחמים ואין עוד מלבדך בא"י האל
ההודות בר קפרא אומר לך כריעה
לך ברכה לך כפופה לך השתחויה כי
לך תכרע כל בך וכל לשון לך תשבט
לך ה' הגדולה והגבורה וגו' והעשיר
והכבוד מלפניך וגו' ועתה ה' אלהיך
בכל לב ובכל נפש לך משתחוים כל
עממי תאמרינה ה' מי כמוך בא"י
האל ההודות אומר רבי יודן כהנין
אמרי רבין טולוין וליה דאמר או
"אלה או אלה או אלה:

מסביר פנים • להראות שברכה רבו
חשובה לו ועריכה עליו ותגמול לרבו
עליו צדק • תמוה • המתרגם לרבים
מה שהוא נוחס לו בשעת הדקשה:
לא לריב לריב • חסם הוא כמו
בעליך • יקרא למלכות • (ד) (א"ה)
רבי אבהו קאמ' פנים צבית המלך
דאמרי' בחגיגה (ק"ד) גאון פנים
כגון ר' אבהו כי קיסר ובסנהדרין
(ד' י"ד) אמר דהו נפקי אמהתא
דכי קיסר לאפייה ומשקין קמיה ר"ב
דעמיה מדרבנא לוחמיה: וכו' רבנן
אימש עליה • ועוד זו מעטותיה:
דפשי עליה חובות • שהיה לריב
ללות: אמר ר' אבהו חס לן רבה •
חסם גדול ורואי לישב בראש יותר
מומי כדי שישגיחו בראש ומוחין
לו מנת ומשקין ארוס כדי שיהא
קשוב ושמע דברין כדתיא והכחן
הגדול מחזיו גלותו משל אחי
(יומא ד' י"ח) ה"ג רבי אבהו דרש
באגדתא: ששפתא • הלכות דיעין
ואיסור וטהרות: פדוקים • כלי מלאכות
גסים ועניים כגון פליס מחמין
וטיטות: לא על מוכר סדוקים •
במהה מתוך שדמיס קלים יש
להם קונים הרבה ולהפיק דעמו הוא
אומר: על שלת מודים לך • על
שנת בלגט להיות (מודים לך)
דעקים בך ומודים לך: רבי סמאי •
מוסיף הוא וכן טלס מוסיפין הן על
הראשונים: שמעוני אחי ועמי •
מזכירם הוה להגדוד לברך הבית
לביין המקדש: אם חסם שומעים לך •
ליותו שלימים למקום, אחי ומכרי
חסם, אלמא המקל, יומת לצור עליו
חסם כפרים הם: עמי חסם • כפופים
מחמי: ולא משום אמתא דליבורא •
מפני שמסתלקין בגדיו העשוין
למדנו בהגזתה דיו ונראין סגליו
לצבור וכן לין רחין לראות מפני פיש
שעלין: דלמא מספקא לטענה •
וגנאי הוא לטעמו ומתולליס עליו
כשאגלו מותרת ותיב למקטריה
ומכריו מברכין וליה למימר איש
רתי לגשיות כפיס והלך וישב לו:
וכל

שמואל תפסוק רטעה בסגול •
פירש ר"ח שמע מיה
דמוטר ליכסם צבית הכנסת בסגול
ובמעל דלא אכרו אלף שלת לעלות
לחוק בסגול ורבי הביא כמו כן מפרק
שלישי דמנילה (ד' כ"ד) האומר איני
עובר לפני התיבה בסגול אף יתק
לא יעבור אלמא דאשיו לפני התיבה
מותר לעבור בסגול והכי מוסיק
בהריח בפרק הוראה (ברכות ד' ס.)
אמר רבא מה בישו חקפנדיא קפיד
איניס חקיקה ואמעל לא קפיד
איניס אף ביש הכנסת קפנדיא
חסור ורקיקה וממעל שרי:
וכל

איתוב דעתיא מניה בומן ששליח צבור אומר "מודים" העם מה הם אומרים
אמר רב מודים אנתו לך ה' אלהינו על שאנו מודים לך ושמואל אמר אלה
כל בשר על שאנו מודים לך רבי סימאי אומר ויצרנו ויצר בראשית על שאנו מודים לך והרדעי אמרי משמיה
רבי סימאי ברכות והודאות לשמן הגדול על שהדיוחנו וקיימתנו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים
בה הכי בן חזיונו ותרגו ותקבענו ותאמרו גליונינו לחצרות קדשך רשמוך חוקך ולעשות רצונך בלבב שלם על
שאנו מודים לך אמר רב פפא יהילכך נימרינה למולו אמר ר' צחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים
פנידם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכינה רב נתנא אמר מדבא "ויקם" המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי
ועמי אים אחי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישאל אים אתם שומעין לי איה אתם
ואם לא עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהבא * (1) ואין הכדעים רשאין לעלות בסגוליהן לחוק
"הוה ארת מתשע חקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי מעמאלא משום כבוד צבור אמר רב אשי לא, ה"ה
שמואל נפסקה לו רצועה בסגולו והדר אויל למיקטריה ואמרי בן גרושה או בן חלוצה הוא ובמקדש ברכה ארת כו:
וכל

פירש ר"ח לכו ר"ח א"ל
עד דהכנסת ליה לרבי
אבה לא אמת עד
דאשיל ליה

ד"ה כ"ח
ר"ח כ"ח